

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **T. H. V.**
právně zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem
se sídlem Příkop 834/8, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4
poštovní schránka 155/SO

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 6. 2017, č. j. MV-35619-5/SO-2017,
ve věci vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Shora označeným rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, který zastavil řízení o žádosti o dlouhodobý pobyt žalobce, a to na základě ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „správní řád“). V žalobou napadeném rozhodnutí

konstatovala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, že po prostudování spisového materiálu dospěla k závěru, že byl naplněn důvod pro zastavení správního řízení ve věci žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území dle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť účastník řízení do dne vydání usnesení o zastavení správního řízení neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

II. Žalobní argumentace

2. Pro vydání napadeného rozhodnutí nebyly dle žalobce splněny podmínky. Žalobce svoji žádost podal již dne 20. 1. 2016, následně se musel domáhat jejího vyřízení opatřením proti nečinnosti. Ke své žádosti při jejím podání přiložil všechny zákonem požadované náležitosti. Žádost v době podání žádnými vadami netrpěla. Nemohla se stát vadnou dodatečně z toho důvodu, že zastupitelský úřad žádost s náležitostmi nepostoupil správnímu orgánu I. stupně. Správní orgán neměl k dispozici žádost s přílohami v důsledku nesprávného postupu jiného orgánu veřejné moci. Kromě žádosti o dlouhodobý pobyt podal žalobce na zastupitelském úřadu zároveň i žádost o dlouhodobé vízum a je toho názoru, že zastupitelský úřad náležitosti do vízového spisu založil.
3. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná označila námitky žalobce za účelové a obstrukční. V podrobnostech odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnila, že náležitosti nebyly do dnešního dne doloženy. Žalobce měl skutečnost, že vše doložil již zastupitelskému úřadu, oznámit již na základě výzvy k odstranění vad žádosti, nikoli až v odvolacím řízení. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). O žalobě rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalovaná i žalobce s tímto postupem souhlasili.
6. V přezkumném řízení soud ověřil z obsahu správního spisu následující rozhodné skutečnosti.
7. Správní spis byl založen na základě žádosti o učinění opatření proti nečinnosti podané právním zástupcem žalobce dne 21. 11. 2016. V úvodu žádosti je uvedeno, že *žadatel dne 20. 1. 2016 podal osobně na Zastupitelském úřadu ČR v Hanoji žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny. Tato žádost byla podávána jako příloha vízové žádosti, kdy ZÚ ČR odmítl žádost nabrat s odůvodněním, že žadatel byl v tzv. systému Visapoint registrován pro podání jiného účelu pobytu.*
8. Jako příloha žádosti o učinění opatření proti nečinnosti je přiloženo sdělení Velvyslanectví ČR v Hanoji ze dne 10. 3. 2016, z níž soud cituje podstatné pasáže:
„Velvyslanectví ČR v Hanoji obdrželo dne 20. 1. 2016 stížnost [žalobce]. [Žalobce] podal na Velvyslanectví ČR v Hanoji žádost o vízum k pobytu nad 90 dní za účelem podnikání, která

byla pracovníkem zastupitelského úřadu přijata k dalšímu řízení. Doprovázející zmocněný zástupce po skončení tohoto úkonu podal stížnost společně s přílohou v podobě žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, aniž by tato žádost byla kdykoliv předtím předložená k podání, jak je zmíněno ve stížnosti. Informace, že žádost byla po převzetí pracovníkem zastupitelského úřadu vrácena žadateli zpět, se tedy nezakládá na pravdě. Zastupitelský úřad stížnost řádně opatřil razítkem s datem, zaevidoval a postoupil k dalšímu zpracování v souladu s platnými předpisy ve vztahu ke stížnostem. Vzhledem k uvedenému neshledalo Velvyslanectví předloženou stížnost jako důvodnou a zasílá zpět originály příloh, které byly ke stížnosti přiloženy.“

9. Kopie žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu obsahuje ručně vepsanou poznámku Mgr. O. C., Ph.D. (vedoucí konzulárního oddělení v Hanoji): „Žádost nebyla na ZÚ podána – příloha stížnosti.“
10. Dne 3. 12. 2016 byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti, k tomu mu byla poskytnuta lhůta 35 dnů a řízení bylo přerušeno.
11. Následně bylo řízení dne 20. 1. 2017 zastaveno, neboť žadatel ani přes výzvu nedoložil všechny náležitosti žádosti. Odvolacím správním orgánem bylo vydáno napadené rozhodnutí, které zastavení řízení potvrdilo.
12. Dle § 42b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (stav k 14. 8. 2017), mezi náležitosti k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny v práve projednávané věci patřily náležitosti uvedené v § 31 odst. 1 písm. a), d) a e) (tj. cestovní doklad, doklad o zajištění ubytování po doby pobytu na území, fotografie), dále doklad potvrzující příbuzenský vztah, doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem rodiny po sloučení nebude nižší než součet částek životních minima členů rodiny a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení rodiny; na požádání je cizinec povinen předložit též prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti finančního úřadu, a to v plném rozsahu údajů, za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu rodiny; pokud cizinec předložil k žádosti doklad o příjmu člena rodiny, je povinen na požádání předložit též jeho prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti.
13. K doložení výše uvedených náležitostí správní orgán I. stupně poskytl účastníkovi řízení lhůtu 35 dnů od doručení této výzvy. V daném případě nebyly na výzvu předloženy fotografie, doklad o ubytování, doklad prokazující finanční prostředky k pobytu, doklad potvrzující příbuzenský vztah k cizinci s povoleným dlouhodobým nebo trvalým pobytem a doklad obdobný výpisu z evidence rejstříku trestů.
14. Dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu se řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
15. Krajský soud po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V samotné žádosti o učinění opatření proti nečinnosti bylo konstatováno právním zástupcem žalobce, že žádost o dlouhodobý pobyt byla pouze přílohou vízové žádosti. V takovém případě je zřejmé, že správní orgán posuzuje vízovou žádost a to, zda jsou u ní veškeré přílohy k tomu zákonem předepsané. Nelze předpokládat, že správní orgán zahájí

správní řízení na základě jednotlivých příloh. Soud proto považuje za nadbytečné vyžadovat si vízový spis č.j. OAM-6798/DV-2016, neboť přílohy ve vízovém spisu se týkají žádosti o dlouhodobé vízum a řízení o ní.

16. Jak je patrné z textu vyřízení stížnosti, tato stížnost byla podána ve stejný den, v němž měla být podána samotná žádost o povolení k dlouhodobému pobytu. Už tento postup se jeví soudu jako účelový. Z textu dokumentu je dále zřejmé, že přílohy byly zaslány zpět právnímu zástupci žadatele. Z ničeho není patrné, že by žadatel podal žádost již s přílohami. Z celého správního spisu, též ze samotné žaloby, svědčí o existenci příloh pouze a jedině tvrzení právního zástupce žalobce, který ovšem nepředložil žádné důkazy k prokázání těchto tvrzení. Krajský soud se též ztotožňuje s názorem správního orgánu v tom, že zástupce žadatele měl argument, že přílohy byly předloženy, předeštit správnímu orgánu již ve lhůtě pro doplnění nekompletní žádosti o povolení k pobytu.
17. Jak vyplývá ze správního spisu – kopii žádosti o povolení k trvalému pobytu má žalobce k dispozici, absentující přílohy však žalovanému nepředložil. Soud nevidí důvod, proč by žalobce neměl k dispozici i kopie ostatních příloh, pokud by je doložil s touto žádostí. Soud však upozorňuje též na doplněný text na kopii žádosti, který nasvědčuje tomu, že tato žádost byla podána pouze jako příloha stížnosti, aniž by kdykoli dříve byla správním orgánům předložena. Krajský soud souhlasí s žalobcem v tom, že mu nelze klást k újmě, pokud správní orgán podanou žádost znehodnotí. Na základě zjištěného skutkového stavu však krajský soud uzavírá, že správní orgány postupovaly v souladu se zákonem; v průběhu správního řízení ani v průběhu přezkumného soudního řízení nebylo prokázáno, že by žalobce přílohy, o něž ho správní orgán vyzýval, předložil již kdykoli dříve. Správní orgány proto nepochybily, když správní řízení zastavily.
18. Krajský soud proto uzavírá, že neshledal namítané formální nedostatky napadeného rozhodnutí ani žádné vady správního řízení, které předcházelo jeho vydání. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. Náhrada nákladů řízení

19. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Z obsahu soudního spisu je však patrné, že žalovanému žádné náklady v řízení před soudem nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 24. ledna 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu